

Дванадцяті ювілейні регіональні та муніципальні читання: Сектори економіки в процесі реалізації державної регіональної політики: збірник матеріалів доповідей Міжнародної науково – практичної конференції, 26-27 жовтня 2017 р. Тернопіль -Збараж, С. 251-254.

4. Стец І.І., Стец І.В. Проблеми управління персоналом в умовах кризи. // *Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє*. Випуск 14-15. Тернопіль: Економічна думка, 2010. С. 269-277.

5. Фоміченко І. П., Баркова С.О. Стратегічне управління кадровим потенціалом підприємства. *Науковий Вісник ДДМА*. 2011. № 2 (8Е).

Вікторія НОВОСАД

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Руслан АВГУСТИН

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИЙ СУПРОВІД ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Цілі кожного структурного підрозділу обумовлюють його функції, а функції своєю чергою визначають структуру та організаційну побудову підрозділів, також посадові обов'язки його співробітників. Тому здійснення ефективної інформаційно- комунікативної діяльності органами місцевого самоврядування особливо в контексті реалізації децентралізаційних процесів в Україні є актуальним та багатофункціональним завданням, яке постає перед виконками місцевих рад.

Інформаційно-комунікативні підрозділи в системі виконавчих органів рад можуть створюватися у формі інформаційних управлінь, інформаційно-аналітичних служб, прес-служб, прес-центрів, управлінь і центрів громадських зв'язків, прес-бюро, апаратів прес-секретарів та апаратів прес-аташе. Іншими словами, назва такого підрозділу може бути різною, але функціонально вони мають відповідати за збір, аналіз, обробку та оперативне надання інформації засобам масової інформації. Законом України “Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування” визначено, що для висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування інформаційні служби мають право використовувати такі форми підготовки та оприлюднення інформації: 1) випуск і поширення бюлетенів (спеціальних бюлетенів), прес-релізів, оглядів, інформаційних збірників, експрес- інформації тощо; 2) проведення прес-конференцій, брифінгів, організація інтерв'ю з керівниками органів державної влади та органів місцевого самоврядування для працівників вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації; 3) підготовка і проведення теле- і радіопередач; 4) забезпечення публікацій (виступів) у засобах масової інформації керівників або інших відповідальних працівників органів місцевого самоврядування; 5) створення архівів інформації про

діяльність органів місцевого самоврядування; 6) інші форми поширення офіційної інформації, що не суперечать законодавству України [1].

Зазначимо, ці функції інформаційно-комунікативних підрозділів стосуються лише висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування. До того ж, функціональне призначення такого інформаційно-комунікативного підрозділу значно ширше – здійснення як інформаційної, так і аналітичної (або інформаційно-аналітичної) та комунікативної (райтерської) діяльності. Ефективність аналітичної роботи залежить від якості зв'язків між суб'єктами інформаційно-комунікативної діяльності. Комунікація у контексті розвитку місцевого самоврядування є головною складовою роботи посадової особи ОМС та є важливим елементом взаємодії з членами громади.

Інформаційно-аналітична діяльність характеризує сукупність операцій, пов'язаних із оцінкою стану керованого об'єкта, пошуком шляхів покращення його діяльності або усунення небажаних впливів із боку ситуації, що виникла. Для цього використовується зібрана і опрацьована інформація про конкретну мету та чинники, що породили відповідну ситуацію. Аналітична діяльність “обслуговує” всі етапи процесу місцевого самоврядування, надаючи можливі варіанти його здійснення [2].

У широкому значенні під інформаційно-аналітичною діяльністю ми будемо розуміти процес збору та обробки (аналізу та синтезу) інформації. Щодо аналітичної (інформаційно-аналітичної) діяльності підрозділу ОМС, то це поняття може бути визначене як вид управлінської діяльності, яка складається з: 1) моніторингу інформації, яка стосується органів самоврядування та громади загалом; 2) встановлення основних тенденцій, закономірностей суспільного розвитку в соціальній, економічній, політичній площині; 3) виявлення у цих тенденціях сфер інтересів громади та органів самоврядування; 4) підготовки пропозицій до реагування (або альтернативних варіантів реагування) на суспільні виклики з боку ОМС; 5) підтримки рішень органів місцевого самоврядування (у формі інформаційно-аналітичного супроводу, оцінки ризиків від рішення органу самоврядування, контролю за реалізацією рішення, від слідкування реакції на дії органів). Іншими словами, при підтримці управлінського рішення інформаційно-аналітична діяльність виконує кілька основних функцій: прогнозування, планування, підготовка до прийняття управлінського рішення, розробка чи замовлення на розробку методичних матеріалів.

Аналітична діяльність інформаційно-комунікативного підрозділу має базуватися на основі здійснення моніторингу інформації з відкритих і закритих джерел. При відстеженні інформації необхідно перевіряти інформацію на відповідність кільком критеріям: достовірність інформації (підтвердження інформації фактом); об'єктивність інформації (підтвердження інформації з кількох джерел); своєчасність (оперативність) інформації.

Моніторинг інформації містить: 1) моніторинг рішень органів державної влади (далі – ОДВ) та ОМС через інформаційні стенди, Інтернет-сайти органів влади, публікації в комунальних і державних ЗМІ; 2) моніторинг інформації, що публікується місцевими засобами масової інформації (моніторинг місцевих ЗМІ) – йдеться про публікації про події і явища, які становлять інтерес для ОМС; 3) моніторинг публічно оголошених заяв представників органів державної влади і місцевого самоврядування, партійних організацій, знакових фігур бізнес-середовища (прес-конференції, публікації в ЗМІ, на інтернет-ресурсах); 4) моніторинг інформації, що публікується центральними ЗМІ, яка стосується конкретної громади [3].

Інформаційно-аналітичною складовою (або продуктом) діяльності зазначених підрозділів, на нашу думку, вважається: 1) розробка позиційних матеріалів органу місцевого самоврядування щодо суспільно важливих проблем; 2) підготовка аналітичних записок у порядку службової субординації щодо реагування на суспільні виклики відповідно до компетенції органу; 3) за дорученням керівника органу – підготовка проєктів рішень органу; 4) підготовка тез та текстів публічних виступів керівника органу, інших посадових осіб, уповноважених представляти позицію органу; 5) підготовка проєктів заяв, звернень ОМС до визначених цільових груп громади (члени громади, недержавні інститути, бізнес-середовища, політичні партії тощо); 6) підготовка прес-релізів для ЗМІ, інформаційно-аналітичних довідок, публікацій у ЗМІ; 7) підготовка звітів про діяльність служби.

Нагомість райгерська (комунікативна) діяльність інформаційно-комунікативних підрозділів переважно зорієнтована на підготовку: статей (матеріалів) у центральних, регіональних та місцевих ЗМІ; офіційних заяв органів місцевого самоврядування (як правило, тематичних); інтерв'ювання осіб (зокрема написання відповідей на запитання), уповноважених представляти позицію органу місцевого самоврядування.

Закономірно, що спеціалізуючись на зв'язках із зовнішнім (громадським) середовищем, інформаційно-комунікативний підрозділ значною мірою працює із різними інформаційними ресурсами, зокрема інформаційними матеріалами ЗМІ, політичних партій, громадських організацій та інституцій. Водночас помилково думати, що інформаційно-комунікативний підрозділ – целище підрозділ вивчення зворотних зв'язків. Один із основних видів інформаційної роботи – ретрансляція посилів, інформації органу самоврядування, його посадових осіб, інформування про ініціативи органу, про розробки, які ведуться в органі тощо. З огляду на це, є необхідність ефективної комунікації всередині апарату органу місцевого самоврядування, суб'єктом якої є інформаційно-комунікативний підрозділ. У цьому контексті є доцільним ухвалення радою відповідного Положення (як варіант, розпорядження міського голови), яким необхідно передбачити періодичне (щоденне, щотижневе, за потребою)

надання інформації до інформаційно-комунікативного підрозділу про діяльність інших структурних підрозділів апарату органу місцевого самоврядування. Крім того, є доцільним у кожному підрозділі апарату визначати відповідальну посадову особу, яка б оперативно надавала потрібну інформацію на запит інформаційно-комунікативного підрозділу. Доцільно також передбачити обов'язковість присутності представників інформаційно-комунікативних підрозділів на засіданнях, нарадах, які проводяться в органі місцевого самоврядування.

Використані джерела

1. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації : Закон України № 539/97-ВР від 23.09.1997 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/539/97-%D0%B2%D1%80>.
2. Августин Р. Р., Богач Ю. А. Управління інформаційними зв'язками : навч. посіб. Тернопіль: ТНЕУ, 2013. 241 с.
3. Августин Р.Р. Електронне врядування як інформаційна база забезпечення взаємодії влади і бізнесу / Збірник матеріалів доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю «Влада і бізнес: актуальні проблеми партнерства». Тернопіль, 2013. С.104-107

Михайло ОКОНСЬКИЙ

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Олег ІВАЦУК

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ З ОРГАНАМИ ВЛАДИ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЙОГО МІСІЇ

В сучасних умовах актуальним питанням є взаємодія суб'єктів господарювання з органами влади, оскільки основою організаційно-правової форми здійснення державної політики є узгоджений і послідовний набір цільових державних і регіональних програм розвитку сфери комунікацій з основною участю в них суб'єктів підприємницької діяльності та громадян.

Враховуючи процеси адаптації законодавства України до законодавства ЄС, що реалізуються в країні, у контексті нормативно-правового забезпечення взаємодії суб'єктів господарювання з органами влади в процесі реалізації їх місії варто проаналізувати межі правового регулювання телекомунікацій, що визначені та діють у ЄС.

Зокрема, у Директиві 2002/21/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 07.03.2002 р. «Про спільні правові рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг» під поняттям електронної комунікаційної мережі розуміють системи передачі та комутаційне або маршрутизаційне обладнання й інші